

Iran heeft geen kerncentrale nodig

Eindhovens
Dagblad
20-1-2015

Een kerncentrale – zelfs voor vreedzame doelen – is niet in veilige handen bij het Iraanse regime.

door **Ehsan Kermani**

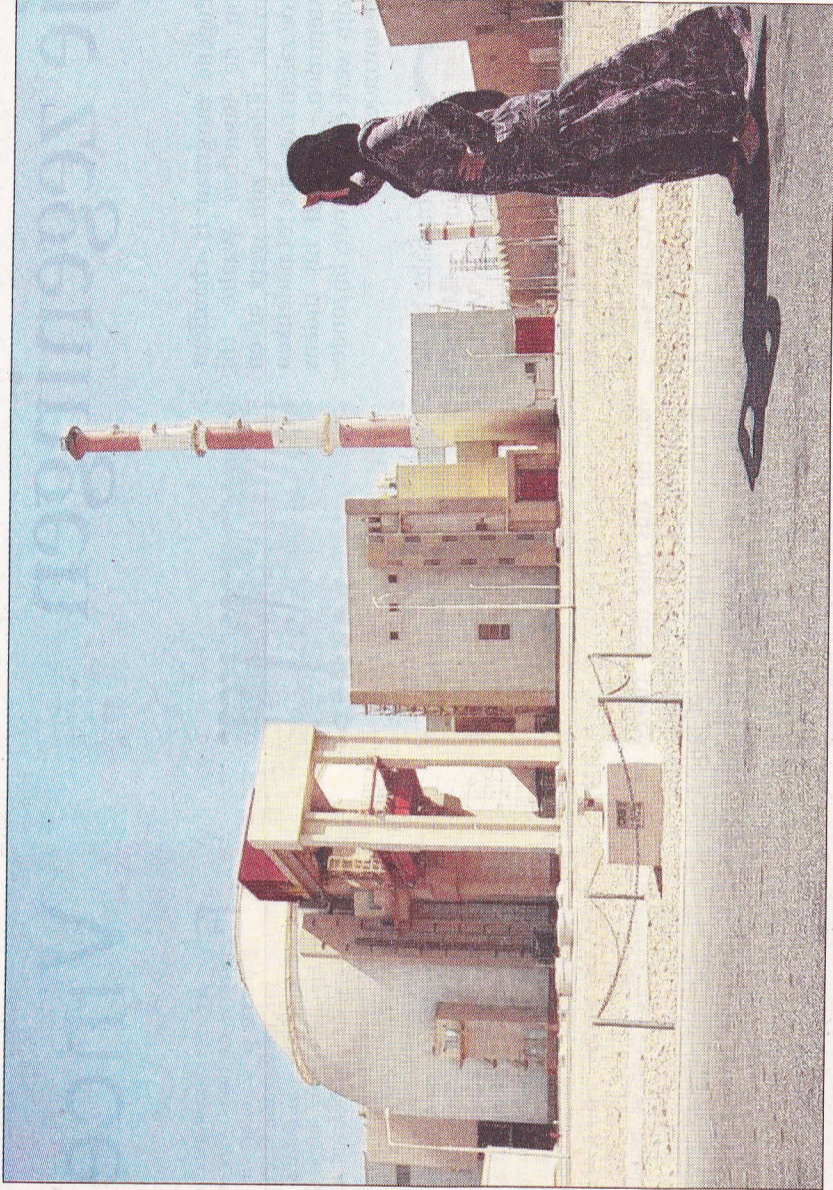
De pogingen van de internationale gemeenschap om een akkoord te bereiken over het kernwapenprogramma van het Iraanse regime zijn mislukt. Voor het bereiken van een akkoord hebben ze zich nu tot juni 2015 de tijd gegeven. Het Westen wil garanties over de stopzetting van het programma. Maar het Westen zou zich ook moeten afvragen of, als er al een akkoord bereikt wordt, dan ook het gevaar van een kernramp geweken is.

Stelt u zich voor dat het kernenergieprogramma van Iran vreedzaam is. Stel dat het regime geen kernwapens gaat maken om deze in te zetten voor geopolitieke doelen. En stel dat het geen raketten richt naar het Westen of ter beschikking stelt van terreurogropen en regimes zoals dat van Assad in Syrië. Stel dat alle mogelijke scenario's waarbij de religieuze dictatuur een kernwapen wil en gaat produceren fabels zijn. Deze voorstelling van zaken lijkt op basis van de feiten en de geschiede-

nis van liegen en bedriegen van het Iraanse regime onmogelijk. Maar toch. Wat gaat de wereldgemeenschap dan doen met de gevolgen van ongelukken en milieuvervuiling die het zogenaamd vreedzame kernenergieprogramma mogelijk gaat veroorzaken? Een kernramp zoals in Chernobyl en Fukushima levert groot gevaar op voor Europese landen. Dan praten we niet eens over dichtbevolkte steden als Isfahan, Ghom en Teheran in Iran en Basra en Bagdad in Irak. Er zijn voldoende redenen om ons zorgen te maken over de mogelijke ongevallen en onherstelbare milieuvervuiling indien het regime beschikt over meerdere kerncentrales.

- Het Iraanse regime moet alle benodigde machines en materialen kopen op de zwarte markt en van smokkelaars en regimes zoals dat in Noord-Korea. Hoe betrouwbaar zijn deze machines en materialen? Dat maakt het gevaar van een ongeluk reëler. Als in de voormalige Sovjet-Unie en Japan kernrampen kunnen gebeuren, kan het in Iran zeker.

- Het regime is gebaseerd op een achterlijke ideologie en op mythes die in veel gevallen de wetenschap afwijzen en waarin één persoon over leven of dood beslist. Er is geen democratische controle. Overheidsinstanties concurreren en bestrijden elkaar zodanig dat de feitelijke alleenheerser, geestelijk leider Khamenei, regelmatig tussenbeide moet komen. In zo'n situatie kan het gebeuren dat een verantwoordelijke beveelt

■ De kerncentrale van Bushehr in Iran. foto HH

een onveilige kernenergie-installatie te starten. Er zijn voorbeelden waarbij hooggeplaatste autoriteiten hulp van Allah invoeren in plaats van wetenschap, deskundigheid en logica. Van ex-president Ahmadinejad is bekend dat hij bij belangrijke beslissingen, onder andere bij een toespraak bij de Verenigde Naties, de hulp van de verborgen imam had. Volgens hem keek de imam namelijk over zijn schouder mee. Khamenei uit zich

- Het hele Iraanse grondgebied ligt op een aardbevingsbelt. Hevige aardbevingen van boven 7 op de schaal van Richter komen in Iran vaak voor. Een tsunami als gevolg van een aardbeving zoals in Fukushima in Japan is niet ondenkbaar. De bureaucratie in Iran is niet in staat om de gevolgen

van een dergelijk ramp te beperken. Twee jaar na laatste grote aardbeving in 2003 in de stad Bam, met meer dan 27.000 doden, waren de plannen voor de reconstructie van de stad door verschillende ruziende regeringscommissies nog niet goedgekeurd. Dit staat niet op zich. Door mismanagement hebben grote milieucramen plaatsgevonden. Het belangrijkste en grootste meer van Iran, Rezaïyeh, en een aantal rivieren

zijn droog gelegd. Duizenden jaren oude, ondergrondse waterbevoorradingskanalen zijn praktisch vernietigd.

- Iran neemt het niet zo nauw met het naleven van internationale wetten en convenanten. De belemmeringen en weigerachtige houding van de Iraanse autoriteiten tegenover de kernenergie-waakhond International Atomic Energy Agency (IAEA) zijn legio. Zo'n houding vermindert de kans op effectieve en onbelemmerde controle op kernenergie in Iran en maakt daardoor de kans op een ongeluk veel groter.

Terwijl industrielanden als Duitsland, Japan en Nederland hun kernenergieprogramma's herzien en proberen alternatieve bronnen te vinden, persisteert Iran in het ontwikkelen van kernenergie met het uiteindelijke doel in bezit te komen van kernwapens. Iran heeft naast enorme reserves aan gas en olie een aantal milieuvriendelijke en rendabele alternatieve energiebronnen, zoals zonne-energie. Het land heeft geen kernenergie nodig.

De internationale gemeenschap moet de sancties tegen Iran voortzetten tot het afziet het ontwikkelen van kernwapens en kernenergie. Luikt dat niet, dan moet men afdwingen dat de Iraanse kerninstallaties onder permanent en transparant toezicht van de IAEA vallen om een kernramp zoals in Chernobyl en Fukushima te voorkomen.

Ehsan Kermani is geboren in Iran, woont in Geldrop en is journalist.